

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 535/2022
18.03.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Катарине Манојловић Андрић, председника већа, Гордане Џакула и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Игор Анђелковић, адвокат из ..., против туженог Привредног друштва „Meridian Tech“ ДОО Београд, чији је пуномоћник Малиша Лазаревић, адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3561/2021 од 02.12.2021. године, у седници одржаној 18.03.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3561/2021 од 02.12.2021. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П1 1040/18 од 25.05.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тужилац тражио да се поништи као незаконито решење туженог, којим је тужиоцу отказан уговор о раду од 30.08.2018. године због теже повреде радне обавезе и за тражене трошкове парничног поступка. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом плати трошкове парничног поступка у износу од 98.250,00 динара, у року од осам дана од дана правноснажности пресуде, са законском затезном каматом од дана извршности пресуде па до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 3561/2021 од 02.12.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда у ставу првом изреке. Ставом другим изреке, преиначена је одлука о трошковима поступка садржана у ставу другом изреке првостепене пресуде, тако што је одређено да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену у делу којим је потврђена првостепена пресуда, тужилац је на основу одредбе члана 403. став 2. тачка 1) Закона о парничном поступку изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану одлуку у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18 и 18/20) у даљем тексту: ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиоца није основана.

У поступку доношења побијане пресуде није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2) ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, као ни друге битне повреде одредаба парничног поступка из члана 407. став 1. ЗПП, због којих се ревизија може изјавити. У поступку по жалби, другостепени суд није пропустио да примени нити је неправилно применио одредбе процесног закона, што је било или могло бити од утицаја на законитост и правилност побијане пресуде.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је 30.08.2018. године закључио са туженим уговор о раду на неодређено време на радном месту ..., са местом рада у уплатно-исплатном месту у ..., а са описом послова и међусобним правима и обавезама преузетих уговором. Тужиоцу се већ 01.09.2018. године док је радио у другој смени појавио мањак, утврђен следећег дана приликом пријема прве смене. Контролом овлашћених радника туженог утврђено је да је више пута претходног дана тужилац себи откуцао и одштампао тикете и стављао их на страну, а награду пренео на интернет налоге играча, иако није претходно примио новчану вредност пренетих средстава, на који начин је учествовао у играма на срећу коју тужени приређује и омогућио играчима клађење без претходне наплате улога, што је туженом проузроковало штету у висини од 50.855,00 динара. Тужени је решењем од 04.09.2018. године привремено удаљио тужиоца са рада почев од наредног дана, на период од једног месеца, са правом на накнаду зараде у висини од 1/4 уговорене основне зараде. Уједно му је издао упозорење о постојању разлога за отказ уговора о раду, због наведене повреде радне обавезе по коме се тужилац није изјаснио. Тужени је решењем од 17.09.2018. године тужиоцу отказао уговор о раду.

Првостепени суд је одбио тужбени захтев тужиоца оцењујући да је тужени побијано решење донео у складу са одредбама члана 179. став 2. Закона о раду, члана 46. став 4. Правилника о раду и члана 21. став 2. уговора о раду од 30.08.2018. године, јер је у поступку несумњиво утврђено да понашање тужиоца као запосленог представља тежу повреду радне обавезе утврђену општим актом туженог, односно уговором о раду.

Другостепени суд је одлучујући о жалби потврдио првостепену пресуду налазећи да из утврђеног чињеничног стања произлази да су решења туженог о удаљењу тужиоца са рада и о отказу уговора о раду правилна и на закону заснована.

Одредбом члана 179. став 2. Закона о раду („Службени гласник РС“, бр. 24/05... 113/17) прописано је да послодавац може да откаже уговор о раду запосленом који својом кривицом учини повреду радне обавезе, и то: 1) ако несавесно или немарно извршава радне обавезе; 2) ако злоупотреби положај или прекорачи овлашћења; 5) ако учини другу повреду радне обавезе утврђену општим актом, односно уговором о раду.

Одредбама члана 46. став 2. Правилника о раду туженог, као теже повреде радне обавезе због којих се запосленом може изрећи мера престанка радног односа, поред

осталих, прописане су и следеће повреде: неправилно располагање повереним средствима рада и имовином послодавца или проузроковање штете веће од 30.000,00 динара (тачка 3); учествовање у играма на срећу које се приређују у објектима послодавца, или путем интернета, као и наградним играма (одигравање тикета, апарата и рулета у објектима послодавца, одигравање тикета, укључивање апарата и рулета играчима без новчане накнаде) (тачка 17).

Према члану 21. став 2. уговора о раду закљученог између парничних странака, повреде радне обавезе које узрокују отказ су: учествовање у играма на срећу које се приређују у објектима послодавца, као и наградним играма (одигравање тикета, апарата и електронских рулета у објектима, одигравање тикета, укључивање апарата и рулета играчима без новчане накнаде) - тачка 20; омогућавање коцкања и клађења играчима без претходне наплате улога (куцање тикета, укључивање апарата и рулета играчима без претходне уплате новца) - тачка 21.

Имајући у виду претходно наведено, правилан је закључак нижестепених судова да је тужилац починио повреде радне обавезе стављене на терет, које су Правилником о раду туженог, уговором о раду и законом предвиђене као основ за престанак радног односа, посебно имајући у виду да је општим актом туженог одређен износ проузроковане штете веће вредности, као квалификаторна околност.

Врховни касациони суд је као неосноване оценио наводе ревизије да је тужилац за исту повреду радне обавезе незаконито двоструко кажњен – удаљењем са рада уз обуставу дела зараде и отказом уговора о раду. Ово стога што удаљење запосленог са рада не представља санкцију за повреду радне обавезе или дисциплине, него својеврсну превентивну и привремену меру која се изриче запосленом док је у радном односу и за време чијег трајања запослени остварује право на накнаду зараде, под условима и на начин ближе уређен одредбама чл. 165-169. Закона о раду.

Врховни касациони суд није посебно ценио остале наводе ревизије имајући у виду да се у ревизији у суштини понављају наводи истицани у жалби, који су били предмет детаљне и правилне оцене у другостепеној пресуди.

С обзиром на изнето, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Како је ревизија тужиоца одбијена као неоснована, у смислу члана 153. став 1. ЗПП одбијен је и захтев за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Председник већа - судија
Катарина Манојловић Андрић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић